

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۵ جون ۲۰۲۱

دلایل نخستین عقب نشینی طالب چیست؟؟

(۲)

جمعه- ۱۴ جوزای ۱۴۰۰ - کابل: به دوام بحث قسمت اول و در پاسخ با این که کدام دلایل، طالب خیره سر و یک دنده را وادار به عقب نشینی نموده است، به نظر من عمدتاً دو دلیل نسبت به سایر دلایل برجسته تر می باشد:

۱- طالب و حامیان متوجه شدند که امپریالیسم امریکا با نقض قسمتی از توافقنامه "دوحه" که در حقیقت به طالب از دیدگاه و نزد امپریالیسم امریکا و شرکاء نوعی مشروعیت و قانونیت بخشیده آنها را از طیف یک نهاد تروریستی بیرون و خلعت حکومت داری بر تن شان می کند، زیاد در بند آن نیست تا تمام آن موافقتنامه را نقض و بی اعتبار اعلام ندارد. طالب و حامیان این را نیز می دانند که بی اعتبار اعلام داشتن، موافقتنامه "دوحه" بدان معناست که آنها تمام امتیازاتی را که تا کنون از امضای آن به دست آورده اند همه نابود شده، آنها مجدداً در طیف نهاد های تروریستی قرار خواهند گرفت. از آن گذشته طرح استقرار و اسکان بیش از ۶۰۰ تن کماندوی امریکائی جهت حفظ حاکمیت دست نشانده و سپردن کنترل میدان هوایی کابل به دست یکی از کشور های اشغالگر عضو ناتو، یعنی "ترکیه" در عمل نشاندهنده آن بود و است که هرگاه طالب بر مواضع سازش ناپذیر و تحریم مذاکرات پافشاری نماید، امپریالیسم امریکا تمام موافقتنامه را که زیر پای نموده، کلاً بی اعتبار اعلام خواهد داشت.

۲- دومین عامل برجسته ای که طالب را وادار به عقب نشینی نمود، ناکامی در تعمیم برنامه های نظامی که رویدست داشت، بود. طالب که بنا بر محاسبات خودش مطمئن بود در فضائی که خروج نیروهای امپریالیستی به وجود می آورد، به مانند دوران "نجیب" سیلی از قطعات اردو، وظایف شان را ترک نموده، مسلحانه به آنها خواهد پیوست و در نتیجه آنها قادر خواهند شد تا ضمن چند عملیات پرسرو صدا چند ولایت حد اقل یکی دو ولایت را سقوط دهند، در عمل با فضائی مواجه گردیدند که به جز یک مورد در بغلان که تعدادی از سربازان مسلحانه به آنها پیوستند و سقوط دو- سه ولسوالی نه تنها دیگر آب از آب تکان نخورد و نه قطعاتی به آنها پیوست و نه هم ولایات و یا ولایتی سقوط داده شد، بلکه دولت دست نشانده و نیروهای امنیتی آن خیلی زود قادر شدند جلوی سوراخ های ایجاد شده در سیستم شان را گرفته، حتا با حملات متقابل تلفات سنگینی را بر آنها تحمیل نمایند، در نتیجه ناگزیر شد مجدداً جهت وقت کشی و یافتن امکان بسیج و تسلیح فریب خوردگانی که تا هنوز با اذان طالب نماز می خوانند، به دور میز مذاکره برگردد.

نکته دیگری که هرچند اهمیت دو نکته اولی را ندارد با آنهم در تغییر موضع طالب بی تأثیر نبود، مظلوم نمایی دولت دست نشانده و تلاش در جهت تحریک و بسیج مردم جهان علیه موافقتنامه "دوحه" و امپریالیسم امریکا بود که تأثیراتش را هم در امریکا و هم در اروپا در راستای ادامه کمکهای آن کشورها به دولت دست نشانده، نشان داد. این نکته طالب را متوجه ساخت که هرگاه باز هم از میز مذاکرات دوری جوید، به اتهام جنگ طلبی از جانب توده های میلیاردي جهان محکوم شده، نفس محکومیت به دولت های اشغالگر فرصت و زمینه را مساعد می سازد تا بار دیگر بنا بر خواست مردم خودش بر افغانستان لشکر بکشد.

هموطنان گرامی!

این که کدام یک از دلایل بیشتر در عقب نشینی طالب نقش داشته، هیچ تغییری در بطلان این عقیده به وجود نمی آورد که طالب عقب نشینی نمی نماید و دایم در پیشروی و فتح قرار دارد. درک این نکته به دولت دست نشانده این امکان را به وجود می آورد که در صورتی که خواسته باشد نه تنها از این عقب نشینی در بی اعتبار ساختن طالب نزد افرادش سود بجوید، بلکه با حملات سازمانیافته سیاسی و نظامی به طالب این امکان را مساعد نسازد تا ستراتیژی مبارزاتی اش را تغییر داده، مجدداً به ترور های شهری روی آورده شکست هایش را در عرصه های سیاسی و نظامی در جبهات جنگ در روستا ها و ولسوالی ها، با ریختن خون بیگناهان در شهر ها ماستمالی و پرده پوشی نماید.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جز لایتنجای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!